

BAJAI HIRLAP

POLITIKAI LAP.

Megjelen minden esütörtökön és vasárnap reggel.

Előfizetések és hirdetések Kazal József könyvnyomdájában vétetnek fel.

Felolós szerkesztő:
NEMES JÓZSEF dr.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fl. Egyes szám ára 10 fillér.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Közgyűlés.

Baja város törvényhatósága f. hó 26-án d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tartott dr. Purgly Sándor főispán elnökle alatt. A tárgysorozaton fontos városi és politikai ügyeken kívül személyi és választási ügyek is szerepeltek és így nagyon érthető, hogy a biz. tagok a közgyűlésen szokatlan nagy számban jelentek meg.

A közgyűlésnek egyik kiemelkedő mozzanata volt Meskó László katonai tanácsnok nyugdíjazásának ügye. A tanácsnoknak a város főtisztviselői kötelekéből való távozását a város közönsége sajnálattal látja. A közszolgálatban, a városi autonómia körében 36 éven át teljesített tisztviselői működése városunk fejlődési törekvéseinek igen sokszor lendületet, tartalmat és erőt adott. Mintaképe volt a kiválóan képzett, köteleességét mindenkor portosan teljesítő tisztviselőnek. Elismerést tehetsége a város közönségének bizalma a tisztviselői állás alsó fokáról a főtisztviselői állásba emelte őt, ahol alkalma nyílott a város ügyeinek intézésénél értékes tevékenységet kifejtenie. Előbb, mint a gazdasági ügyek előadója, majd utóbb — mind e mai napig — mint a katonai ügyek előadója szerepelt. De bárhová is állította őt a város bizalma, működése mindig a város közönségének legteljesebb elismerésével találkozott. Munkásságát a reklamnélküliség, a zajtalanság, de annál nagyobb intenzitással jellemezte. És ez a csendes, nyugodt természetű főtisztviselő városunk egyik legkitünőbb szónoka. Még élénk emlékezetünkben van az a gyönyörű beszéde, amellyel nemrégiben egy küldöttség élén városunk óhajait Hazay báró honvédelmi miniszter előtt tolmácsolta. Lángoló hazaszeretete és forró lokálpatriotizmusa szárnyat adott gondolatainak és a mikor befejezte beszédét, a honvédelmi miniszter — maga is kitünő szónok — sietett vele kezét fogni és gratulált „a bajaiak kitünő szónokának.”

A múlt év nyarán elrendelt mozgósítás és a kiűtött háború a katonai

ügyi előadót óriási feladatok elé állította. S Meskó tanácsnok feladatát fényesen oldotta meg: éjjelt nappallá téve minden fennakodás nélkül, mintaszerűen bonyolította le a felette tornyosuló katonai munkálatokat. S ha a tanácsnok ebben a városunkra és az országra sulyosan nehezedő háborús időben és nem sokkal a város polgármesterének nyugdíjaztatása után fáradtnak, a közszolgálat folytatására képtelennek érzi magát és pihenni kíván, akkor bizonyára meg is vannak rá a maga alapos és kényszerítő okai. A közgyűlés ezen okokat méltányolta: Meskó tanácsnokot a közszolgálat alól felmentette, a közigazgatás körül szerzett érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíteni határozta és nyugdíját évi 5760 kor. nyugdíj- és 920 kor. lakbér nyugdíj összegben állapította meg.

Az elnöklő főispán bucsuztató szavai, amelyekkel a tanácsnok közhasznú működése felett elismerését és távozására miatt sajnálkozását fejezte ki és a közgyűlésnek egyhangú határozatában megárvánuló elismerés közszolgálatára befejezésének legszebb emlékei. A város közönségének rokonszenve és tisztelete kíséri őt nyugalomba és mi is ezen ünnepi alkalommal az elismerés koszoruját nyújtjuk át a távozó tanácsnoknak.

A közgyűlés egy másik kiemelkedő határozata volt az Abauj-Torna vármegye ismeretes átiratára nézve. A hazafias határozatról és a tárgysorozat egyéb nevezetesebb pontjairól szóló részletes tudósításunkat lapunk legközelebbi számában közöljük.

— **Személyi hir.** Purgly Sándor dr. főispán péntek reggel Bajára érkezett. Délelőtt meghallgatta a hatóságok jelentéseit a közigazgatás állapotáról és fogadta a nála nagyszámban megjelent tisztelgőket. Délután a törvényhatóságnak rendes közgyűlésén elnökölt. A főispánt péntek este Müller Józsefföldbirtokos vendégül látta házában. Minthogy a főispánnál pénteken olyan sokan jelentkeztek kihallgatásra, hogy azokat aznap mind nem fogadhatta ezek fogadása végett itt tartózkodását egy nappal meghosszabbította és szombat este utazott vissza Szabadkára.

Hogy kell élnünk aratásig.

Igy tél utolján, még békeidőben is meglehetősen nehéz gondot szokott okozni ez a minden évben visszakerülő kérdés: Hogy leszünk ki ujig?

Mennyivel aggodalomkeltőbb ez a felsőhajtás most, mikor a megszokott, rendes szűkös állapot felül még a háborús időkkel együttjáró inséges napok réme is ijesztget bennünket.

Pedig hát nem kell megijednünk. Ahogyan kiteleltünk eddig minden nagyobb nyomoruság nélkül: azonképpen merjük állítani, hogy Isten segítségével, ha nem is zsiros nagy jólétben, de éhség, koplalás nélkül kibíratjuk aratásig, ha magunk is úgy akarjuk, ha mindenki akarja, ha minden itthonmaradt ember a nap minden óráján ehhez a szigorú parancshoz igazodik: Ezt az országot, ennek az országnak a népét sem időjárásnak, sem semmiféle ellenségnek kiéhezhetnie nem szabad! Ebben az országban nem vesztethet éhen senki. Ebben az országban meg kell, hogy legyen mindenkinek a maga mindennapi kenere. Nem sok, csak éppen amennyi szűkösen elég. Minden étkezéshez egy-egy karéjka.

Ahogyan hadbavonult véreinknek csak egy jelszavuk van: „Győzünk kell!” és Hindenburg, e minden idők legnagyobb hadvezére, bizvást állítja, hogy győzünk is, mert nekünk jobb az idegrendszerünk, mint az ellenségeinké: ugyanugy az itthonmaradt dolgozó népnek szintén arra legyen gondja, hogy a megélhetés tépelődéseitől senki, se maga se más, el ne veszítse a fejét. Mindenki akarjon élni s akarja, hogy a szomszédja is éljen. Tehát csak akarat kell. Nagyon erős akarat. Segítse mindenki a másikat, hogy mindenkinek meglegyen a mindennapi kenere. Hogyan kell ezt akarni?

Erre is Hindenburg vezér acélidegzetű nemzetétől vehetünk példát.

A németek törvénnyel, hatósági és tarsadalmi intézkedésekkel rákényszerítik önmagukat a szigorú takarékos-

ságra, beosztják a készleteket úgy, hogy akinek merőben üres is a kamarája, Németországban még az sem fog éhezni.

Bejárta a német sajtót mostanában egy csudálatos szép írás.

Kivonatossan így szól emez írás:

Németország (mondhatjuk Magyarországot is) egy egész ellenséges világgal áll szemben, amely megakarja őt semmisíteni. Diadalmas dicső seregeinket nem tudja letépni. Hát, mint egy ostromlott várat, ki akar bennünket éheztetni. Ez sem fog neki sikerülni.

Miért nem? Azért, mert elég kenyér van az országban, hogy aratásig kibírja a lakóság. Csak nem szabad prédálni, pazarolni.

Ne étéssétek marháitokat a kenyérnek gyümölcseivel.

Takarékoskodjatok a kenyérrel, hogy ellenségeink kaján reménye szégyenné váljon.

Legyetek tisztelettel a mindennapi kenyér iránt. Akkor mineig lesz belőle nektek, akármeddig tart is a háború. Erre neveljétek gyermekeiteket.

Ne vessetek meg egy darab kenyeret sem azért, mert már nem friss. Ne szeljétek egy karéjjal se többet a kenyérből, mint amennyit éppen enni akartok.

Gondoljatok mindig katonáinkra, akik sokszor az örhegyen, vagy a lövészárkokban boldogok volnának, ha tarisznyájukban volna a ti elprédált kenyérdarabkátok.

Egyék mindenki hadikenyeret, éppen úgy táplál és éppen úgy jól lehet vele lakni, mint a másikkal.

A burgonyát mindig hámozatlanul héjában főzzétek. Ezzel sokat spóroltok.

Ne dobjátok szemétre az ételhulladékokat. Gyűjtsétek össze, jó lesz takarmánynak.

Ezek a legprózaiabb dolgról, itt-ott szinte költői lendülettel megírt gyakorlati tanácsok, kell, hogy Magyarország népeinek is minden rétegében elterjedjenek s e komoly nagy időkben mindenkinre szinte vérebe oltódjanak.

Ezekhez az érbevésni és minden iskolában megtanítani való szavakhoz mi még a következő jóindulatu tanácsokat függesztjük:

Szoktassa mindenki magát és családját a kukoricaliszt használatához. Ebből is lehet izletes ételt főzni. Csak tudni kell a módját. Gazdasszonyaink tanulják el egymástól a készítés titkait.

Lélekbe írott törvény legyen, hogy gabonát a forgalomtól elvonni: hazárulás!

Jó, ha egyes tehetősebb vagy előrelátóbb családok még kellő időben zsákszámmra raktároztak el lisztet élés-

kamráikban. Ámde akiknek ilyen liszt-tartalékjaik vannak, ne kövessék el azt a lelkiismeretlenséget, hogy bár odahaza van elegendő lisztkészletük, mégis a boltokban vásárolnak.

Ezzel, hogy nem az otthon való lisztet használják, csökkentik a forgalomban levő mennyiséget s valósággal kivesszik a szegényebb nép szájából a kenyeret, akik kizárólag csakis a boltokban való vásárlásra vannak utalva.

Ne csak az imádság tartson tehát fenn minket, hogy add meg Uram a mindennapi kenyerünket, hanem erős akarattal magunk is arra törekedjünk, hogy mindenkinek meglegyen a mindennapi kenyere.

Ilyenképpen minden tömegéhség nélkül meg fogunk élni aratásig.

A háború legújabb hírei.

Bueapest, február 26. Hivatalos jelentés. Orosz Lengyelországban tegnap Przedhorztól keletre ütközet volt és a szakaszokban élénk ágyuharc fejlődött ki. Az arcvonal többi részén a Visztulától északra és Nyugatgaliciában legnagyobb részt nyugalom volt.

A Kárpátokban az ellenségnek az Ondava völgyében, valamint a volocinyeragtól északra fekvő állásaink ellen támadásaink megheiusultak. A délkeleti Galiciában folyó harcokban egy magaslat elfoglalása alkalmával újlag 1240 orosz elfogtunk.

HÖFER altábornagy,
a vezérkar főnökének helyettese.

Miniszterelnök sajtóosztálya.

Háború és irodalom.

A Szabadliceális Szövetség vasárnapi előadásán ezzel a címmel tartotta meg felolvasását a szövetség elnöke Werner Adolf dr. főgimnáziumi igazgató.

A bölcs gondolatokban és lelkesítő igékben bővelkedő előadás méltán tekinthető eseménynek városunk szellemi életében.

Ime az illusztris előadó, aki bőven kiveszi a maga részét a hon védelmében azzal is, hogy a háborús előadási cikklusnak fáradságos szervező munkáját egymaga végzi, hogy a lelkek felvilágosítást a szívek erősítést nyerjenek, időt talál arra is, hogy az ő páratlanul élvezetes előadásában közölje velünk mélyen látó elméjének gondolatait a háborúról s az irodalomról; arról az irodalomról, mely a magyar nemzet emelkedésének, vagy süllyedésének mindig biztos fokmérője volt s amely irodalom hazánkban nemcsak nemzeti dics, hanem hatalmas erőtényező akár a harcban akár kulturális küzdelmekben kell a nemzetet erősíteni.

Költői szépségű egymásutánban emlékezett meg a harcok íróiról Tyrteustól és Homerosztól kezdve a mi Zrinyi Miklósunkig, Balassi Bálintunkig és Petőfi Sándorunkig, akik nemcsak egyszerű témának tartották a harcot, háborút, hanem megihlető forrásnak, melyhez gondolatokat érzéseket kapcsolhattak s amely harcok, mint nemzeti nemzeti erőfeszítések igen sokat köszönhetnek az írónak, költőknek.

A háború a sok fájdalom és borzalom mellett okoz sok jót is.

Egytűvé hozza a szíveket s elsöpri a tömegből a hitvány önzést, melynek nemcsak csunya társadalmi harcainkat köszönhetjük, hanem a dekadens irány elhatalmasodását is az irodalomban, mely már-már minden szépet megtagadott minden oltárt sárba döntött.

Nagy háborunk már csak azért is kulturális háború, mely az altruizmust visszahelyezte régi jogaiba és ennek jegyében inspirálta az újra éledő nemzeti irodalmat is, mely dus aratásra majd a háború után fog csak igazán teremni.

Két megkapó epizód kiemelésével világította meg végül az előadó a most folyó háború erkölcsi hatását: a haldokoltában ellenségével megbékülő kozákkal s Magyar István levelével, melyben azt kéri a hős székely, hogy ne sirassák, mert emlék lesz a megmentett haza, hol virág terem és gazdagon terem a buza.

A városháza nagytermét zsufolásig megtöltő intelligens hallgatóság percekig ünnepelte Werner Adolf dr.-t, nemcsak gyönyörű tanulmányáért, hanem nagyszerűen irányító rendezéséért is.

Szebbnél szebb számok járultak hozzá a nap sikeréhez: a tanítóképző énekara a szokott jó dirigálással s az eddigieket felülmúló hatással adta elő Révfy G. Hegyi beszédét és az előadás végén Gohl F. „Áldd meg százszor” című karát; versenyre kelt vele a tanítóképző zenekara Behr F. Meditation-jának előadásával, mely kivált úgy zenei készség, mint interpretatio tekintetében, majd Kőszegi S. Sicilienne-jének hangulatos jól kidolgozott előadásával.

A zeneszámok között tettünk szert a minapihoz hasonló felfedezésre, mikor Frank Aranka urhölgy elszavalta Szőke Jenő dr. Tibor fiának című megható költeményét.

A még gyermekleány oly tudatos hatással s oly művészi érzéssel szavalt, hogy méltán mondhatjuk szavaló tehetségnek. A hallgatóság a legfeszültebb figyelemmel fejezte ki megértő elismerését. Reméljük, hogy őt is s a minap felfedezett Bizony Józsefet is ezután többször fogjuk hallani. (B. K.)

A belépő díjakból befolyt 52 korona. Felülírt Tury Mátyás kir. tanácsos 10 kor., Müller József 5 kor.-t, N. N. 40 fillért. Ezzel együtt 67 korona és 40 fillér volt a bevétel, amelyet Baja város hadsegélyző alaphoz csatolnak.

— **Katonák köszönete.** Fischer Béláné ur-nő a déli harctérre nagymennyiségű hősipkát, takarót, kezytűt küldött azon csapatoknak, melyeknél bajai fiúk szolgálnak. Ma Bence főhadnagy aláírással az adományozóhoz levél érkezett, melyben a katonák nevében köszönetét fejezi ki a küldeményért.

Közöny?

A mazuri
győselemhir napján.

A pszikologus, ki majdan e kor „lelkét” fogja keresni, különös és meglepő dolgokra fog bukkanni. És az utánunk következő kor emberének is bizonyára nagy meglepetéseket fognak szerezni az adalékok, melyeket e kor historikusa a mi lelki változásainkról összegyűjt. Lázak, öröm, diadal, fájdalom, remény, csüggedés, bizalom, keserűség, gyűlölet, megértés átviharzottak lelkünkön a háboru alatt és az érzések milliommosa lettünk. És ha visszatekintünk az érzéseinkre, melyeket a háboru váltott ki belőlünk, emlékezni fogunk a szenzációkra, melyek bensőnkben játszód-
tak le. Ma is, mikor a világtörténelem egyik legérdekesebb csatájának hatalmas képe alakul ki előttünk egy távirat 20—30 sorából, meglepődve állunk meg magunkba nézve és analizálni próbáljuk az érzést, amellyel a hirt fogadtuk.

Beérkezik egy sürgöny, Keresztül futunk érdekes szövegén, aztán, mint szokás, kifüggesztik a kiadóhivatal ablakán. A hirt elsőnek olvassuk Baján és így számunkra — tartalmától el tekintve — talán valami különös zamatának kéne lennie. Megvalljuk, nem érezzük a *gourmet* örömet, ki a szezon legfrissebb gyümölcsét élvezzi. Az első gerezd szőlőjét, vagy a legeelőször leszakasztott cseresznyét. Tehát a hirt, amit mi tudunk legelőször, valóban minden emóció nélkül akasztjuk ki az ablakba, vagy adjuk át a szedőnek.

Az ablak előtt már nem állnak csoportok, egy-két kíváncsibb ember áll meg és betűzi a távirat szövegét, végig sem olvassa talán, hanem közömbösen megy odább. Az arcokra már nincs ráírva: hallotta?, mint pár hónappal ezelőtt, mikor a szemek keresték egymást és egyik a másik tekintetéből kiolvashatta a legujabb hirt.

Egyszóval a hirt emóció nélkül veszi tudomásul a legtöbb ember, kivéve talán egy pár olyat, kinek lelke ma sem vesztette el rezonanciáját.

„Közöny” irtam e sorok élére, de bizonytalanul és mintegy óvatosan kételkedésem jelét tettem a szó után.

Valóban a dolgok analízálása nélkül közömbösségnek mondhatná valaki a lelkeknek emez állapotát.

Tévedés. Ha így volna mindent el kellene követni a betegségek e legalatomosabbika ellen és vigyázva kellene vigyázni, hogy urra ne legyen a lelkeken.

A pszikologus talán így elemezné legujabb érzésünket: félesztendőn keresztül lelkünk fölajzott volt szenzációkra. A kifeszített hurokat száz és száz döbbenés, félelem, remény, lázas öröm, diadalmas mámor rázták meg újra meg újra. Bensőnk nem képes többé *hangos visszhangra*, szinte azt mondhatnók, hogy *szenzációk befogadására nem képes* e pillanatban. És ez az állapota a lelkeknek mégsem nyugtalanító. Kiki magán megállapíthatja, hogy a nyugalom, a bizalommal teljes, majdnem gondtalan nyugalom uralkodott el fölöttünk ebben az időben. És méltán. Hogy a világtörténelem egyik legérdekesebb csatájának hírének mégis oly csudálatos nyugalommal vesszük és diadalainkra nem válaszolunk hangos visszhanggal, lelkünk e mai állapota, melyre egy szót keresek, ami a közönyhöz annyira hasonló és mégsem az, e különös lelki tünet (mely előtt

csudálkozva fog megállni a történetíró) ez nem beteges és nem nyugtalanító. Nem lelkek kimerülése, hanem pihenése a félesztendőn át fölajzott idegeknek. E pihenésből új erők születnek és a lelkek új szenzációk befogadását várják frissen és lelkesedve.

Érdekesnek találtam lejegyezni ezeket a világtörténelem egyik legnagyobb napján, mikor esti kávéházi beszélgetéseink során elfejtettünk egy szót is szólni a mazuri csatáról. Hanem egyéb apró, hivatag dolgokról fecsegtünk.

(d.)

A Bajai Szabadliceális Szövetség

hatodik és utolsó előadását f. hó 28-án, vasárnap, délután 5 órakor tartja meg a városi székház közgyűlési termében.

Az előadás műsora a következő:

1. Zilahy Lajos: Requiem. Szavalja Fehér Mancsi, főgimn. V. o. tanuló.

2. A világháború és a magyar nemzet jövője. Előadó Bándy Boldizsár főgimnáziumi tanár.

3. Farkas Imre és Révfy Géza: Czinka Panna. Melodráma. Előadják Bizony József és Szatmáry Ottó főgimnáziumi VIII. oszt. tanulók.

4. a) Dancla: Première Solo.

b) Bloch: Magyar rapzódia.

Előadja Weidinger Zsigmond, főgimn. VIII. o. tanuló, zongorán kíséri Rosenberg Miklós főgimn. VIII. o. tanuló.

5. Záróbeszéd. Mondja Werner Adolf dr. főgimn. igazgató.

Belépő-jegyek, amelyek ára 20 fillér, Kollár A és Wagner A. urak könyvkereskedésében kaphatók, vasárnap délután fél 5-től kezdve pedig a pénztárnál.

H I R E K.

— **Vojnits István képviselő je ölt.** Az apatini választókerület nemzeti munkapártja f. hó 25-én a vármegye székházában tartott jelölő értekezletén, amelyen Purgly Sándor dr. vármegyei főispán üdvözölte a megjelenőket, Dombovits Ignác kerületi elnöknek elnöklété mellett közlekedéssel egyhangulag Vojnits István nyug. vármegyei főispánt jelölte az apatini kerület munkapárti képviselőjéül. Vojnits István a jelölést elfogadta és vasárnap, febr. 28-án kezdi meg körutját a kerületben. Győzelme az általános hangulattól itélve, biztos és egyhangú lesz.

— **Királyi elismeres a hosi halált halt Csermák ezredesnek.** Ófelsége a király az el-lenség előtt hosi halált halt Csermák Mihály ezredesnek, a 22. magyar honvédelmi ezred parancsnokának bátor és eredményes működéséért az osztrák vaskoronarend III. osztályát adományozta a hadi-ékitménnyel. A rend okmányát leküldték a hős ezredes Baján lakó édesanyjának.

— **A bajai Augusztá-alap.** Dr. Purgly Sándor főispán folyó évi február hó 19-én kelt levelében értesítette Tury Mátvásné urnót, mint az „Augusztá aranyat—vasért” bajai helybizottságának elnökét arról, hogy az értéktárgyak az Augusztá gyorssegély megyei bizottságához (Bpest, Váci-utca 34. III. emelet 15. ajtó) küldendők, ugyanoda fizetendő be a begyűlt készpénz 10 százaléka is, míg annak többi 90 százaléka a helyi hadsegélyezési célokra visszatartandó. Ennek folytán Tury Mátvásné elnök, urnó a 3128 kor. 0/8 fill. becserétkü értéktárgyakat és a befolyt 1471 kor. 80 fill. készpénz adomány 10 százalékát a főispán által megjelölt Bpesti bizottsághoz felküldötte, a begyűlt készpénz adomány 90 százalékát 1324 korona 62 fillért pedig Erdélyi Gyula h. polgármesterhez betérjesztette. A bizottság és

városi hatóság főispán ur ömeltóságának a helybeli hadbavonultak szegény családjai érdekében ezuttal is kifejtett szives és sikeres közbenjárása és fáradozásáért ezuton is leg-hálásabb köszönetét fejezi ki.

— **Egy bajai flu hősi halála.** Denneber Zsigmond cs. és kir. 23. gy. e. bel. káplár m. é. november hó 19-én az északi harc-téren életének tavaszán, 21 éves korában hősi halált halt. Bánatos szülei egyetlen fiukat, büszkeségüket, reménységüket és a Bajavidéki Takarékpénztár szimpatikus, buzgó tisztviselőjüket vesztették el benne. A Bajavidéki Takarékpénztár igazgatósága és tisztviselői kara gyászjelentéssel tudatta a derék tisztviselőnek hősi halálát és a gyász jelétül intézeti székházára kitűzette a gyász lobogót.

— **Halálozás.** Morner Ferenc helybeli szücs iparost sulyos csapás érte, felesége sz. Benczák Juliska szombaton reggel 33 éves korában meghalt. A szerető anyát 5 apró gyermek gyászolja. Temelése vasárnap délután 4 órakor lesz.

Adakozzunk

a bajai Vöröskereszt kórháznak.

Főmunkatársak:

DEZSŐ ALAJOS és Dr. BERNHART SÁNDOR.

Nyilt-tér.)*

Adakozzunk bevált

MATTONI FÉLE
GIESSHÜBLER
SÁVANYUVIZ

húgyhomoknál és hólyaghurtnál, mint a húgysavat megköltő szer.

A dugó égése

E rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a szerkesztőség.

1016/1915. Kapt. szám.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a városi tanács 3988/1915. kig. szám alatt kiadott, a félnek bejelentésére vonatkozó hirdetményében részletezett kötelezettség teljesítése és az ehhez szükséges bejelentő lapok átvétele alulírott hivatalos helyiségben eszközöndő.

Baja, 1915. évi február hó 19-én.

KOLLER D. s. k. tb. rendőrfőkapitány.

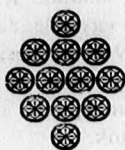
4434/1915. kig. szám.

Hirdetmény.

A magyar szent korona országai területén élő növények kereskedésével, valamint azok külföldre szállításával foglalkozó s az 1882. évi XV. t. c.-be iktatott berni nemzetközi phylloxera egyezmény kiegészítéséről szóló 1889. évi XLI. t. c. értelmében az 1915. évben szabad forgalomra jogosított kerti telepek kumutatása a földművelésügyi m. kir. minister ur 1915. évi január hó 30-án 78984/XI. 1—1914. számú rendeletével leküldetvén, felhivatnak mindazok, kik telepüket a jövő 1916. évre felvétetni kívánják, hogy ezen s.ándékukat a városi tanácsnál folyó évi május hó 31-ig jentsék be a fenti számú rndelet értelmében megejtendő helyszini vizsgálat foganatosítása végett.

Baja, 1915. évi február hó 19-én.

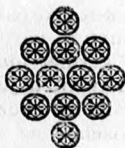
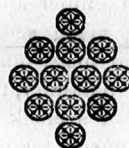
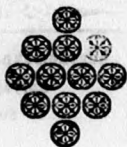
ERDELYI h. polgármester.

Papir- és írószer-kereske-
dés. :-: Könyvnyomda.

KAZAL J. - BAJA. -

Vörösmarty Mihály-ú. 6.
.... TELEFON 45.

Könyvnyomdai munkák készítése
a legizlésebb kivitelben. Ügyvédi
- és községi nyomtatványraktár. -

